

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Czarnecka /spr./

Sędziowie: SO Anna Kiersnowska-Tylewicz

SO Marcin Miczke

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika M. K.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym(...)w P.w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygn. akt Km (...)

przy uczestnictwie wierzyciela (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...)

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 14 października 2013 r.

sygn. akt: II Co 3853/13

p o s t a n a w i a:

I odrzucić zażalenie w zakresie punktu 1 zaskarżonego postanowienia w części oddalającej skargę na: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, na zajęcie renty i na zajęcie nieruchomości;

II oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

/-/ A. Kiersnowska-Tylewicz/-/ SSO A. Czarnecka/-/ SSO M. Miczke

UZASADNIENIE

Dłużnik M. K. złożył skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)w P.w sprawie egzekucyjnej prowadzonej pod sygn. akt Km (...)– na zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, postanowienie z dnia 21 maja 2013 r. w przedmiocie ustalenia kosztów zastępstwa prawnego wierzyciela w egzekucji, na zajęcie renty, na zajęcie nieruchomości, wnosząc jednocześnie o zawieszenie prowadzonego postępowania egzekucyjnego na czas rozpoznania niniejszej skargi.

Postanowieniem z dnia 14 października 2013 r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu oddalił skargę (pkt 1), oddalił wnioski o zawieszenie postępowania (pkt 2).

W uzasadnieniu wydanego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że komornik prawidłowo ustalił koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Powołał się na treść art. 770 k.p.c. oraz §10 ust. 1 pkt 7 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego

z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz. 490), zaznaczając, że wartość egzekwowanego roszczenia na dzień złożenia wniosku wyniosła 1.373 zł. Sąd Rejonowy podkreślił, iż wskazana w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego – w zakresie opłaty egzekucyjnej – jest jedynie kwotą orientacyjną. Podkreślił, że wierzyciel przyłączył się do egzekucji z nieruchomości, prowadzonej przeciwko dłużnikowi w innych postępowaniach. Powyższe skutkowało orzeczeniem jak w pkt 1 postanowienia. Jednocześnie Sąd Rejonowy oddalił wniosek skarżącego o zawieszenie postępowania egzekucyjnego, albowiem skarga dłużnika okazała się bezzasadna.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł dłużnik, zaskarżając je w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika okazało się częściowo bezzasadne, a częściowo niedopuszczalne.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że stosownie do art. 76⁷⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynności komornika przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie, a nadto w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie przysługuje na postanowienia sądu kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 in principio k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., bądź na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. in fine w pkt 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (vide: postanowienie SN z dnia 12 listopada 1997 r., III CZP 55/97). Mając na względzie, że przedmiotowe postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżone zostało w całości, podnieść trzeba, że w zakresie, w jakim rozpoznana została skarga na zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, zajęcie renty i ruchomości, postanowienie to nie należy do wyżej wskazanej kategorii czynności zaskarżalnych w postępowaniu egzekucyjnym. W konsekwencji zaś zażalenie w tej części jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie I sentencji.

W pozostałym zakresie zażalenie okazało się bezzasadne.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że wierzyciel domagał się we wniosku egzekucyjnym m.in. przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (k. 1v akt egzekucyjnych). Rację ma Sąd I instancji, że postanowienie komornika z 21 maja 2013r. miało charakter wstępny i zawierało informację o wysokości kosztów. Nie budzi też zastrzeżeń wysokość ustalonych kosztów zastępstwa prawnego na podstawie §10 ust. 1 pkt 7 w zw. z §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz. 490), skoro był wniosek wierzyciela o prowadzenie egzekucji z nieruchomości.

Zatem brak było podstaw do uwzględnienia w tym zakresie skargi dłużnika, co czyniło jednocześnie bezzasadnym wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 821 § 1 k.p.c.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie II sentencji.

/-/ A. Kiersnowska-Tylewicz/-/ SSO A. Czarnecka/-/ SSO M. Miczke